

[Indenrigsministeren]

bestemmelser på lovforslaget, som giver mulighed for forsøg, hvis perspektiver muligvis ikke finder udelt tilslutning fra folketingets side. Jeg tænker her f.eks. på hjemmelen til at godkende forsøg med ændrede eller udvidede butikstider, hvor en debat i tinget i foråret pegede i retning af, at et flertal ikke ønsker ændringer i den gældende butikstidslov. Jeg tænker også på nogle af de bestemmelser, der er foreslået under miljøministerens område, hvorefter kompetence forsøgsvis kan overføres fra fredningsnævn til amtsråd, og jeg kan også fra mit eget område nævne bestemmelsen i § 17, der giver mulighed for en anden organisationsform på tandplejeområdet, end jeg for mit vedkommende finder hensigtsmæssigt.

Jeg vil meget gerne stærkt understrege betydningen af, at vi fra regeringens og folketingets side stiller os imødekommende også over for frikommuneforsøg, hvis indhold vi måske ser skeptisk på. Det er i overensstemmelse med ideen i frikommunearbejdet, at det er frikommunerne, der selv fastlægger forsøgenes konkrete indhold på baggrund af de lokale krav og synspunkter. Det må så ved forsøgets afslutning vise sig, om der er politisk tilslutning i folketinget til at lade forsøgsresultatet danne grundlag for ændringer i lovgivningen.

Dernæst vil jeg gerne fremhæve, at det er afgørende for frikommunearbejdet, at der ikke bliver mulighed for at overføre flere midler fra staten til kommunerne, end den gældende lovgivning giver hjemmel til. Det forklarer det loft, der er lagt ind i § 30 om en ændret anvendelse af refusionsbeløb i henhold til bistandsloven, og den samme økonomiske afgrænsning omkring frikommunearbejdet vil blive brugt i fremtidige forsøg, hvor frikommunerne måtte ønske at afprøve mere rationelle måder at anvende statsrefusioner på. Det er i øvrigt ikke meningen med frikommuneforsøg, at de skal medføre en udvidelse af de offentlige udgifter.

Endelig vil jeg gerne oplyse, at vi i regeringen fortsat er opmærksom på spørgsmålet omkring en evaluering af frikommuneforsøgene. Det er udgangspunktet, at de enkelte frikommuner og det enkelte ministerium selv er ansvarlige for at tilrettelægge evalueringen. Indenrigsministeriet lægger imidlertid vægt på at give frikommunerne et rimeligt grundlag for dette arbejde, og derfor er der i

samarbejde med socialministeriet og Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut (AKF) nu ved at blive fremstillet en vejledning til kommunerne i, hvordan de kan løse problemerne omkring evalueringen.

Frikommunearbejdet er en løbende proces, der utvivlsomt vil give anledning til, at der i forsøgsperioden frem til udgangen af 1989 vil blive fremsat flere lovforslag for folketinget. Jeg vil ikke udelukke, at der vil komme lovforslag allerede til foråret, idet nye forslag allerede er under behandling i ministerierne og kommunerne.

Jeg agter i øvrigt inden sommerferien at give folketinget en samlet redegørelse for frikommunearbejdets hidtidige forløb.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tillader mig hermed for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse biomedicinske forsøg.
(Lovforslag nr. L 91).

Det er en meget væsentlig lovgivning, vi med dette forslag går i gang med.

Vi havde her i tinget i april i år en stor debat om de mange etiske spørgsmål, som udviklingen inden for de biologisk-medicinske videnskaber stiller os over for. Debatten viste, at alle tingets partier ser på disse spørgsmål med megen alvor – om end der er delte meninger partierne imellem om, hvordan vi kommer videre og sikrer, at udviklingen sker under hensyntagen til begrænsninger, som samfundet forventer respekteret. I virkeligheden var det epokegørende, at denne debat rejstes i folketinget. Det er vigtigt, at vi hermed præciserer, at politik ikke kun er dagen og vejen, men at det også er en stillingtagen til væsentlige menneskelige og etiske problemstillinger for os alle. Derfor har den folkelige debat om dette emne været værdifuld.

Jeg fremhævede dengang, at jeg mener, at tiden nu er kommet til at skride til lovgivning, og i min redegørelse trak jeg nogle principper frem, som jeg mente måtte ligge til grund for et lovforslag. Det forslag, der nu foreligger, er en udmøntning af disse principper.